

خبرنامه ← تازه های کتاب

کتاب مردی که همه چیز را می دید (نویسنده: دبورا لوی)

ابی رد لندن. ۱۹۸۸. روی خط عابر پیاده نزدیک استودیوی معروفی که بیتل ها آخرین آلبومشان را آن جا ضبط کرده اند با سال ادلر، تاریخ دان جوان، خودشیفته و بی ملاحظه ای که همه چیز را می بیند و هیچ چیز را نمی بیند، آشنا می شویم و چیزی نمی گذرد که خود را در میانه ی میدان بازی دیدن و ندیدن/ دیده شدن و دیده نشدن می یابیم. بازی به لندن و لندن نشینان محدود نمی ماند. همراه سال به برلین شرقی ۱۹۸۸ که زیر سایه سنگین دیوار و اشتزازی به سختی نفس می کشد می رویم و به واسطه روایت نه چندان قابل اعتماد او با بازیکنان دیگری آشنا می شویم. مردی که همه چیز را می دید درباره دشواری واضح دیدن خود و دیگران است. در این جا، لوی از دامنه های وسیع تخیل انسان عبور میکند و در عین حال هنرمندانه دوتایی جنسی و سیاسی – زنانهو مردانه، شرق و غرب، گذشته و حال – را محی می کند تا طیف کامل دنیایمان را آشکار کند.

وقایع ایل قشقایی (نویسنده: منصور نصیری طیبی)

حاج عباسعلی خان کشکولی (۱۳۲۶-۱۲۴۲ش) که در این مجموعه دو روایت از خاطرات برجای مانده از وی ارائه می شود در یک دوره ی طولانی از تحولات تاریخ معاصر ایل قشقایی، از دوره ی ایلخانی گری عبدالله خان ضرغام الدوله و آنگاه دوره ی ایلخانی گری اسماعیل خان صولت الدوله و حتی بعد از برکناری وی و سپردن قشقایی به دست حکومت نظامی در دوره ی پهلوی هم شاهد بسیاری از تحولات آن ایام بود و هم در مقاطعی چند از بازیگران عمده ی آنها. نگاه به حوادث و رخدادهای قشقایی از منظر ایل کشکولی و با تاکید بر سرگذشت کشکولی ها در چارچوب تحولات ایلی دوره مورد بحث از دیگر ویژگی های این روایت است.

هیچ چیز شخصی نیست (نویسنده: دانیل ایروی)

کتاب هیچ چیز شخصی نیست (Nothing personal: seeing beyond the illusion) نوشته ی دانیل ایروی (Daniel Erway)، به شما رمز و رازهایی را می آموزد که با به کار بستن آن ه می توانید به طبیعت خود رجعت کرده و با جهان به یگانگی برسید. شما واقعا که هستید؟ از کجا آمده اید؟ به کجا خواهید رفت؟ آیا تاکنون به این سوالات اندیشیده اید؟ آشکار شدن حقیقت وجود و گوهر درون شما در گرو پاسخ به این پرسش های حیاتی است. درون بینی و معنوی زیستن نیز، لازمه ی رسیدن به زندگی سرشار از آرامش و خوشبختی است.

نیرمالا با تواضع و فروتنی تمام، به هر پیشامد و امر جدیدی که باعث شود اندکی بیشتر به درون خود نظر افکنیم و طبیعت خود را دریابیم خوشامد می گوید. به همین دلیل در هر

صفحه از نوشته‌های او تلاش برای فهم هرچه بیشتر جهان و یگانگی با آن را - از ابتدایی‌ترین موضوعات تا پیچیده‌ترین و کلی‌ترین آن‌ها - احساس می‌کنید. او مانند عارفی آزاده قصد دارد از مصائب زندگی راهی را برای رسیدن به مبدأ و منشأ وجود پیدا کند.

کتاب دودمان (نویسنده: محمود دولت آبادی)

قسمت هایی از کتاب

آفتاب پاییز رموک است، پریده بود یا جوباری دیری نشسته بود جاری در خیال و گویی از یاد برده بود پسرش و دوست او را چندی توی سالن و گذاشته بوده و خود نشسته بوده روی آن صندلی حصیری .

بالاخانه غم خانه شده بود، طوری که ارسلان هم جا خورد با همه ی جسارتی که داشت. نشانی از تاجی نبود. رفته بود تو اتاق خودش و در را از پشت بسته بود. شوقی هم کنج اتاق نشسته و زانو ها را بغل گرفته و خم شده بود تنش، حلقه و انبوه موها قاتی چارقش ریخته بود پایین تا روی ساق ها و ارسلان هم که در را باز کرد و پا گذاشت تو در شوقی سر بلند نکرد ببیند کسی که در را باز کرده چه کسی است، شاید هم متوجه باز شدن در اتاق نشده بود ارسلان لحظاتی دست به دستگیری در خیره ماند به شوقی مگر سر بلند کند و چیزی بگوید، اما نه ...

دانسته نیست این را کی پایان خواهد یافت. نه، دانسته نیست. همه ی جنبه های این نقش کهنه، این نقش کند یا این تصویر گنگ و ناشناخته باقی اند و آن چه در نظر آید بس شمایی تک بعدی است در نگاه عابری که مگر بر آن نظری کند و بگذرد مثل گذر از کنار یک نقاشی باسمه ای یا تصویری که با دوربین یک عکاس کوچک گرد شکار شده باشد! من خسته است؛ من خسته و شوقی کلافه، و همین کلافگی خستگی را از یادش برده است. خستگی گم در اضطراب فردای روز چه باشد؟ حد میان خستگی و اضطراب کلافگی است. « با این حال هم راضی ام، به غربت نه! اما همچو حرفی را به کی بگویم..

سرگذشت تنهایی (نویسنده: فی باوند آلبرتی)

با وجود ترس از همه‌گیری تنهایی در قرن بیست‌ویکم، به‌ندرت نگاهی دقیق به تاریخچه این احساس داشته‌ایم. «سرگذشت تنهایی» روایتی است تازه از تنهایی به‌عنوان تجربه و بیانی احساسی و البته بدن‌مند. فی باوند آلبرتی، تاریخ‌دان احساسات، در این کتاب به سراغ نامه‌ها، یادداشت‌های روزانه، رساله‌های فلسفی، آثار ادبی، مباحثات سیاسی و پژوهش‌های پزشکی از قرن هجدهم تا به امروز می‌رود و نشان می‌دهد که تنهایی پدیده‌ای عام و غیرتاریخی نیست. تنهایی احساسی است مدرن که تا پیش از قرن هجدهم در زبان انگلیسی واژه‌ای برای بیان آن وجود نداشت. اما با وجود این تاریخچه منحصر به فرد، تنهایی وضعیت عاطفی پیچیده‌ای است تابع موقعیت اجتماعی-اقتصادی، جنسیت، قومیت و البته تجربه که طیفی گسترده از دیگر احساسات مانند ترس، خشم و اندوه نیز قرین آن‌اند.

کشتن مرغ مینا (نویسنده: هارپر لی)

هر کس حق داره هر طور می‌خواد فکر کنه و توقع داشته باشه که دیگران هم به عقایدش احترام بگذارند. اما من قبل از این که با دیگران زندگی کنم، باید بتونم با خودم زندگی کنم. وجدان آدم تنها چیزیه که نمی‌تونه تابع نظر اکثریت باشه.

رها کن (نویسنده: آنی دوک)

اغلب گفته می‌شود که رمز موفقیت تلاش و کوشش، اراده‌ی مصمم و ساعت‌ها تمرین و تکرار است. اما در دنیایی که سرعت در آن حرف اول را می‌زند، تا به حال به این فکر کرده‌اید که شاید مهارت حیاتی این دوران، دانستن زمان مناسب برای رهاکردن و تغییر مسیر دادن است؟

صاحبان کسب‌وکاری که میلیون‌ها دلار برای محصول یا خدماتی سرمایه‌گذاری کرده‌اند که دیگر به هر دلیلی جواب نمی‌دهد، سختشان است که آن‌را رها کنند و سراغ محصول دیگری بروند. دولت‌هایی که درگیر نبردی بی‌انتهای شده‌اند، باور دارند که اگر همچنان کوتاه نیایند و ادامه دهند، تاکتیک بعدی حتماً برایشان پیروزی به همراه خواهد داشت.

حتی خود ما در زندگی‌مان در روابط و مشاغلی می‌مانیم که دیگر هیچ سودی برایمان ندارند. اما چرا؟ طبق گفته‌ی آنی دوک ما در مواجهه با تصمیمات دشوار سخت‌مان می‌آید که رها کنیم. و این دقیقاً همان چیزی است که جلوی پیشرفت‌مان را می‌گیرد.

در کتاب رها کن! دوک به شما یاد می‌دهد چطور مهارت رهاکردن را پیدا کنید. با روایت داستان‌هایی از ورزشکاران حرفه‌ای مانند فاتحان قله‌ی اورست، موسسین شرکت‌های بزرگ و افراد مشهور، دوک توضیح می‌دهد چرا رهاکردن برای رسیدن به موفقیت

دانستن زمان مناسب برای رهاکردن باعث ذخیره‌ی زمان، انرژی، حیاتی است.
وسرمایه‌تان می‌شود.
یادگیری مهارت رهاکردن چه در تصمیم‌های کاری و چه در انتخاب‌های شخصی به شما
کمک می‌کند بهترین انتخاب را برای قدم بعدی‌تان داشته باشید.

